

még a legmakacsabb koponyákba bebörtönzött agyvelők korlátotság-bilincseit is leszaggatja, hogy kifeszeljék belőlük az elplezett rejtelmek nyitjára rábukkanó értelem!...

Jó, szeretőszívű és okos lesz tőle a világ mindenütt, ahová betáncol a verőfényes mosoly, éltető napsugár!... A jó Isten mosolya...

Fecskék

Villásfarku kedves fecske,
Vártunk téged szívrepesve.
Csakhogy itt vagy újra már!
Rád a szemek vígan néznek,
Vár a puha, meleg fészek
S a zöldelő szép határ.

Mit adhatunk mi tenéked?
Csak kis fészek-menedéket,
Amott az eresz alatt.
Nincs itt tenger, pompás pálma,
Csak szívünk, mely hozzád száll ma,
S pár sovány bogár-falat.

Merre jártál? Messze Délen,
Hol minden fény a zord télen,
Hol nincsenek fellegek.
De visszahoz mégis szíved,
S a kis árva, magyar sziget,
Ezt te mindig felleled.

Kedves fecskénk, maradj itten,
Erősíts meg a szent hitben;
Lesz még másképp valaha!
Ragyogja be álmainkat
Dalod, amely el-elringat,
Te, Istennek madara!

Feleki Sándor.

Mire tanít a föld?

Sokan azt mondják, semmire, hiszen a föld nem tud beszélni. Pedig dehogyan nem tud, kérdezzétek csak és értsetek meg a szavát.

Nézzétek csak: először is megtanít gondolkodni. Látjuk, milyen szép rendben folyik a földön minden. Mikor a hó elolvad s a tavaszi első napsugár enyhe melege végigcsokolja a völgyet és halmot, megjelenik az első virág. A bokor alján az első ibolya, a vizek mentén az első lilium. Megjelenik a villásfarku fecske is a ház eresze alatt. Visszajön a kelepelő, piros esőru, hosszú lábu gölya is, ez a mi kedves barátunk s kitatarozgatja ősszel elhagyott fészket. Vidám lesz a határ a szántóvető emberek zajától, a madarak énekétől.

Azután elkövetkezik a nyár is. Lassankint aranyárgává lesz a kalász; enyhe szellő úgy libegteti, mint a tenger habjait, csakugy hullámozgatja belé. Zizeg, beszélget, mintha hívna az embert; arasatok le, készen vagyok, megértem. És a határ ismét megélnéül; jövő-menő emberek, szekerek zaja veri föl csendes, mélységes álmából. Megvillan a kasza a forró napsugár tüzében; megriadt fürjek pity-palattya hallatszik és a megrebbent pacsirta ég felé